

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: V.R., nar. ..., bytem ..., proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**,
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne
24.6.2016 č.j. DSH/5442/16,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy - dopravního úřadu, ze dne 24. 2. 2016, č.j. OD/1931/16/Kk, kterým byla žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2000,- Kč a náhrada nákladů řízení 1000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že se správní orgán nevypořádal s jeho odvolacími námitkami, které se týkaly omluvy z jednání, k němuž byl opětovně předvolán v době jeho dlouhotrvající pracovní neschopnosti, přičemž omluvenka byla zpočátku správním orgánem uznávána. Pracovní neschopnost přitom neskončila, a přesto byl žalobce znovu předvolán, ač správní orgán věděl, že pracovní neschopnost trvá. Žalobce dále poukazoval na to, že žalovaný se

pouze odvolal na obecnou teorii odvrácení případného střetu s jiným vozidlem, ale nebyl činěn ani vyšetřovací pokus, ani přivolán znalec z oboru dopravy. Podle žalobce je povinností žalovaného prověřit navržené důkazy, případně nařídit výpovědi svědků. Třetí žalobní námitka se odkazovala na zásadu nepřipustnosti dvojího potrestání ne bis in idem, kdy žalobce byl podle svého tvrzení již potrestán v jiném přestupkovém řízení zákazem činnosti na 6 měsíců a zápisem 7 bodů v bodovém hodnocení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že Oznámení o dosažení 12 bodů a výzva k odevzdání řidičského průkazu č.j. MMP/174830/16 nebyla vydána žalovaným a ten se v této části žaloby (ohledně námitky ne bis in idem) necítí být pasivně legitimován. Námitka údajného dvojího postihu se netýká napadeného rozhodnutí, nýbrž pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů. Důkazními návrhy na vyšetřovací pokus a znalecké zkoumání se žalovaný nezabýval, neboť nebyly vzneseny ve správním řízení a dle žalovaného jejich provádění je nadbytečné, když námitka rizika střetu a odvrácení krajní nouze byla uplatněna tak obecně, že ani není co ověřovat.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku, podle kterého dne 28.8.2015 žalobce řídil osobní motorové vozidlo BMW X DRIVE 320D, RZ ... v obci Neznašovy ve směru na Běšiny v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h, kdy mu byla před odečtením odchytky naměřena rychlost přístrojem MicroDigiCam 68 km/h. K tomu je připojen úřední záznam o umístění radaru a stanovišti policistů. Okolnost, že při zachycení vozidla žalobce radarem není v okolí žádné další vozidlo, chodec či jiná překážka, z níž by bylo možné dovodit hrozící dopravní nehodu, o které hovořil žalobce, vyplývá také z radarového záznamu o přestupku, který je rovněž součástí správního spisu. Proti příkazu správního orgánu podal žalobce odpor, v němž tvrdil, že zrychlil svoje dopravní vozidlo, aby odvrátil dopravní nehodu, která hrozila. Dále poukazoval na to, že užívá vozidlo, které disponuje nastavitelnou rychlostí v obci, a proto je rychlost možné překročit pouze v akutní situaci odvrácení nebezpečí, což byla tato situace. Žalobce se z prvního jednání nařízeného na 7.12.2015 omluvil a přiložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 18.11.2015, kde byly uvedeny vycházky od 14 do 18 hod. Správní orgán tuto omluvu akceptoval a předvolal žalobce k druhému jednání na 27.1.2016. V předvolání uvedl, že pokud se žalobce nebude moci ze závažných důvodů dostavit, je povinen bezodkladně s uvedením důvodu se omluvit telefonicky s následným písemným doložením dokladů prokazujících oprávněnost jeho omluvy. V případě pokračování stávající pracovní neschopnosti bude nutno doložit nejen kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti s uvedením všech plánovaných lékařských kontrol, ale i písemné vyjádření lékaře k otázce, zda zdravotní stav přestupce znemožňuje zúčastnit se jednání o přestupku. Současně správní orgán poučil žalobce, že pokud nedoloží řádně uvedené skutečnosti, bude věc projednána dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v jeho nepřítomnosti. Na toto žalobce reagoval e-mailovým sdělením ze dne 12.1.2016, že informuje správní orgán o trvání jeho pracovní neschopnosti, kdy kontrola bude právě v den jednání 27.1.2016. V den jednání se žalobce ještě omlouval telefonicky s tím, že je stále nemocen a bolí ho hlava a zuby, ale bylo mu sděleno, že omluva k předmětnému jednání nebyla vyhodnocena jako náležitá a věc bude projednána v jeho nepřítomnosti.

Při jednání vypovídali zakročující policisté jako svědci T.K. a S.V., přičemž první svědek ve své výpovědi potvrdil, že vozidlo BMW se v inkriminovanou dobu na daném místě nacházelo samo, žádné jiné vozidlo zde v tento okamžik nebylo.

V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgán I. stupně poukázal na výpověď svědka T.K. s tím, že tato svědecká výpověď podporovaná záznamem o přestupku

z rychloměru vyvrací námitku žalobce, že v daném místě zrychlil, aby odvrátil nebezpečí hrozící dopravní nehody. Dle výpovědi bylo v daném měřeném úseku vozidlo žalobce samo a žádné nebezpečí tak nehrozilo. Omluvu z druhého jednání vyhodnotil správní orgán jako nikoliv náležitou, tedy nikoliv včasnou a s doložením oprávněného důvodu. Správní orgán dále konstatoval, že nezpochybňuje možnost, že užitě vozidlo má automatické dodržování rychlosti, tzv. tempomat, ukončení tohoto režimu je však zcela v dispozici řidiče, který může kdykoliv rychlost ovlivnit.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, kde zdůraznil, že se jednalo o jednání v krajní nouzi, a že bylo rozhodováno v době jeho řádně omluvené pracovní neschopnosti. Jako doplnění dokazování navrhl žalobce vyslechnout svědka V.Š. a L.P. a spolujezdkyni S.H. s tím, že důvodem těchto návrhů je okolnost, že se nemohl zúčastnit se jednání a seznámit se se spisem, neboť byl dlouhodobě v pracovní neschopnosti.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že v pořadí druhou omluvu žalobce nedoložil ani dodatečně. Omluva učiněná telefonicky bez doložení důležitého důvodu není náležitá, neboť existenci a důležitost důvodu nelze jakkoliv ověřit. Žalobce byl přitom v předvolání k jednání náležitě poučen o možnosti doložení důvodu, přičemž správní orgán jej poučil následně i e-mailem. Telefonická omluva byla navíc 15 minut před jednáním, což o přístupu žalobce rovněž mnohé vypovídá. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS č.j. 6Af 25/2013-23, podle něhož NSS konstatoval, pokud jde o omluvu z nařízeného jednání, nestíhá obviněného z přestupku pouze povinnost tvrzení, ale též povinnost důkazní, jinak by správní orgán nemohl důležitost důvodů omluvy zkoumat a hodnotit. Aby mohla být omluva považována za náležitou, musí se jednak obviněný omluvit neodkladně, tedy jakmile mu to okolnosti dovolí, jednak musí uvést v omluvě důvod, a za třetí jeho důvod musí být doložen. V daném případě podle žalovaného rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ani lékařská zpráva, doložená k první omluvě z jednání, termín druhého jednání nepokrývá. Účastník řízení je nadto povinen omluvit se z každého jednání zvlášť a důvody též doložit. Nebyla shledána ani důvodnou námitka, že žalobce jednal v krajní nouzi. Byla uplatněna jen obecně, a proto byla v obecnosti vypořádána. Z pořízené fotografie je zřejmé, že v blízkosti vozidla nebo v blízkosti jeho jízdní dráhy se nenachází žádný jiný automobil, chodec, zvíře či jiný předmět, s nímž by hrozila srážka. Toto potvrzuje i výpověď policisty K., který uvedl, že v tu dobu se na silnici nacházelo pouze vozidlo žalobce. Pokud by k hrozbě nehody došlo před úsekem, který zachycuje měřící zařízení, nejednalo by se o krajní nouzi, neboť ta může být dána pouze po dobu ohrožení, nikoliv poté, co hrozba pomine. Neobstojí ani argumentace o vybavení vozidla BMW speciálním zařízením pro udržování rychlosti v obci. Sama existence tohoto zařízení ještě neznamená, že zařízení bylo v době spáchání přestupku zapnuté, a pokud ano, na jakou rychlost bylo nastaveno. Jinak je obecně známou skutečností, že je na řidiči, zda a kdy zrychlí, či zpomalí, respektive kdy tempomat vypne nebo zapne. Nadto je logickou reakcí na hrozící střet spíše snížení rychlosti než zrychlení. Kromě toho žalobce na místě krajní nouzi neuplatňoval. V každém případě je pak odvolatelova námitka krajní nouze formulována natolik nekonkrétně, že nebyla způsobilá vnést do zjištěného skutku jakékoliv pochybnosti. Z podání žalobce dále není zřejmé, čeho by mělo být výsledkem svědků dosaženo, respektive proč je jejich výslech navrhován. Žalobce sám uznává, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost, a námitka krajní nouze byla vyvrácena výpovědi policistů a fotografickým záznamem z měřicího zařízení. Skutkový stav tak byl spolehlivě zjištěn v souladu s § 3 s.ř., a proto správní orgán považuje jakékoliv dokazování za nadbytečné.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Pokud jde o námitku provedení jednání v nepřítomnosti žalobce dne 27.1.2016, správní orgány dle názoru soudu správně neakceptovaly žalobcovu omluvu. Žalobce se omlouval z tohoto jednání jednak emailem dne 12.1.2016, a znovu v den jednání. V obou omluvách žalobce pouze odkázal na rozhodnutí o pracovní neschopnosti předložené k termínu prvního jednání 18.11.2015. Žalobcovu omluvu z jednání dne 27.1.2016 tak nelze považovat za náležitou, neboť ji konkrétně nijak nedoložil, a to přestože byl v předvolání k tomuto jednání podrobně poučen o tom, jak má být doložena omluva v případě trvání pracovní neschopnosti. Na základě uvedených úvah soud shledal, že pro postup správního orgánu byly důvody, neboť ve vztahu k jednání, které se konalo 27.1.2016, žalobce řádnou omluvu nepředložil, kromě toho, že sdělil, že jeho pracovní neschopnost trvá, toto nijak nedokládal žádným listinným důkazem. Nadto telefonická omluva teprve v den jednání nemohla být posouzena ani jako včasná.

Ohledně vyjádření žalovaného, že v dané věci by měla být odmítnuta žaloba v části směřující proti oznámení o dosažení 12 bodů a výzvě k odevzdání řidičského průkazu, v průběhu soudního řízení žalobce na výzvu soudu specifikoval, že jeho žaloba směřuje výhradně proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v úvodní části tohoto rozsudku.

Pokud jde o tvrzení žalobce, že měly být provedeny výpovědi svědků navržených v odvolání, s tímto se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal, když uvedl, že nebylo konkrétně žalobce zdůvodněno, jaké skutečnosti mají být výsledky navržených svědků dokazovány, a současně ani správními orgány zjištěný skutkový stav nebyl nijak konkrétně žalobcem zpochybněn. Žalobce nijak neupřesnil své tvrzení o jednání v krajní nouzi a o odvrácení hrozícího střetu a ze spisu tyto skutečnosti také nevyplyvaly. Naopak provedené dokazování (záznam z radaru, výpověď svědka K.) svědčilo pro závěr, že se v době spáchání přestupku na místě kromě vozidla žalobce nenacházel žádný další účastník silničního provozu. Návrhy žalobce na provedení vyšetřovacího pokusu či posudku znalce z oboru dopravy nebyly žalobcem vůbec v odvolání navrženy, tudíž se k nim nemusel žalovaný vyjadřovat, ani je z úřední povinnosti provádět, když byl zjištěn skutkový stav dostatečně a bez důvodných pochybností.

Pokud jde o námitku nepřipustnosti dvojího trestání, soud neshledal porušení zásady ne bis in idem. Přestupkové řízení, které je přezkoumáváno v rámci této žaloby, a řízení zahájené oznámením o dosažení 12 bodů a výzvou k odevzdání řidičského průkazu mají různý předmět řízení. V prvním případě je rozhodováno o spáchání konkrétního přestupku a o sankci za něj a ve druhém případě je předmětem zkoumání dosažení 12 bodů v registru řidičů, což má ze zákona za následek zánik řidičského oprávnění, který není sankcí ukládanou za konkrétní přestupek.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 28. května 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně